

Advokat
JELENA GRDINIĆ

MVP, DS, GES, GDI
O: GDK, GDM/GMP

Adresa: Trg nezavisnosti 21/1, 81000 Podgorica | Tel/Fax: +382 20 221305 | Mob: +382 67 440 005
e-mail: jelena.grdinic@izm-lawoffice.me info@izm-lawoffice.me

Crna Gora
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
PODGORICA

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
Stanka Dragojevića 2, 81000 Podgorica
kabinet@mfa.gov.me

Priloženo:	06.10.2021.			
Opis	Jed. Kaz. znak	Redni broj	Prilog	Vrijednost
		7/2-911/21-	3819	

ZAHTJEV ZA SLOBODAN PRISTUP INFORMACIJAMA

Poštovani,

U skladu sa članom 3 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, molimo Vas da nam dostavite informaciju u vezi sa sljedećim:

- 1) Da li je dolje navedena konvencija u ovom trenutku na pravnoj snazi:
 - a) Konzularna konvencija između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, zaključena 7. novembra 2006. godine.
- 2) Ako nije, da li je gore navedena konvencija nekada bila na pravnoj snazi, i ako jeste, do kada je važila?
- 3) Ukoliko je gore navedena konvencija nekada bila na pravnoj snazi, da li je zamijenjena novom konvencijom/konvencijama? Ukoliko jeste, molimo Vas da nam dostavite kopiju takve konvencije.
- 4) Da li postoje neki drugi bilateralni ugovori koji su na snazi u oblasti konzularnih odnosa između države Crne Gore i Ruske Federacije, uključujući i one sporazume kojima je Crna Gora pristupila? Ukoliko postoje takvi bilateralni ugovori, molili bismo Vas da nam dostavite kopije takvih ugovora.

Odgovor na naš zahtjev poslati na adresu Trg nezavisnosti 21/1, Podgorica.

U Podgorici, 01.10.2021.godine

Podnosioc zahtjeva
Advokat
Jelena Grdinic
Trg nezavisnosti 21/1
PODGORICA

Crna Gora
Ministarstvo vanjskih poslova

UM Broj: 4/3-016/21-66

Podgorica, 20. oktobar 2021. godine

Ministarstvo vanjskih poslova, na osnovu člana 30 Zakona o slobodnom pristupu informacijama („Službeni list CG“, br. 44/12 i 30/17), postupajući po zahtjevu advokata Jelene Grdinić, iz Podgorice, Trg nezavisnosti 21/1, broj 7/2-911/21-3819 od 06.10.2021. godine, a na osnovu rješenja o prenosu ovlaštenja broj: 9/03-3-1767/20 od 18.12.2020. godine, donosi

RJEŠENJE

Usvaja se zahtjev advokata Jelene Grdinić, i dozvoljava se pristup informaciji:

- Konzularnoj konvenciji između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, potpisanoj 7. novembra 2005. godine i ratifikacionom dokumentu za navedenu Konzularnu konvenciju.

Pristup informaciji iz tačke 1 će se ostvariti dostavljanjem tražene informacije putem pošte, istog dana sa dostavljanjem rješenja podnosiocu zahtjeva.

Obrazloženje

Advokat Jelena Grdinić, iz Podgorice, sa adresom Trg nezavisnosti 21/1, podnijela je Ministarstvu vanjskih poslova zahtjev broj 7/2-911/21-3819 od 06.10.2021. godine, kojim je traženo dostavljanje:

- 1) Da li je dolje navedena Konvencija u ovom trenutku na pravnoj snazi:
 - a) Konzularna konvencija između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, zaključena 7. novembra 2006. godine.
- 2) Ako nije, da li je gore navedena Konvencija nekada bila na pravnoj snazi, i ako jeste, do kada je važila?
- 3) Ukoliko je gore navedena Konvencija nekada bila na pravnoj snazi, da li je zamijenjena novom konvencijom/konvencijama? Ukoliko jeste, molimo Vas da nam dostavite kopiju takve konvencije.
- 4) Da li postoje neki drugi bilateralni ugovori koji su na snazi u oblasti konzularnih odnosa između države Crne Gore i Ruske Federacije, uključujući i one sporazume kojima je Crna Gora pristupila? Ukoliko postoje takvi bilateralni ugovori, molili bismo Vas da nam dostavite kopije takvih ugovora.

Članom 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano je da o zahtjevu za pristup informaciji ili ponovnu upotrebu informacija, osim u slučaju iz člana 22 ovog zakona, organ vlasti odlučuje rješenjem, kojim dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija ili njenom dijelu ili zahtjev odbija.

Članom 21 stav 1 tačka 3 istog zakona propisano je da podnosilac zahtjeva ima pravo da izabere način na koji želi da ostvari pristup traženoj informaciji, i to dostavljanjem kopije informacije podnosiocu zahtjeva od strane organa vlasti, neposredno, putem pošte ili elektronskim putem.

Predmetni zahtjev je osnovan.

Rješavajući po predmetnom zahtjevu, uvidom u službene evidencije utvrđeno je da Ministarstvo vanjskih poslova posjeduje informaciju koja se odnosi na gore pomenutu informaciju, odnosno da posjeduje Konzularnu konvenciju između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, potpisanu 7. novembra 2005. godine i ratifikacioni dokument za navedenu Konzularnu konvenciju, pa nalazi da zahtjev treba usvojiti kao osnovan.

S tim u vezi, a na osnovu člana 30 stav 1, a u vezi sa članom 21 stav 1 tačka 3 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama u roku od 15 dana od prijema rješenja, neposredno ili preko ovog Ministarstva.

GENERALNA SEKRETARKA,
Milica Perišić
Milica Perišić

Dostaviti:

- podnosiocu zahtjeva
- u spise predmeta
- a/a

Na osnovu člana 26. alineja 7. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji Konzularne konvencije između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Konzularne konvencije između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, koji je donela Skupština Srbije i Crne Gore, na sednici od 11. maja 2006. godine.

P br. 270

11. maja 2006. godine

Beograd

Predsednik
Srbije i Crne Gore
Svetozar Marović, s.r.

Zakon o ratifikaciji Konzularne konvencije između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije

Zakon je objavljen u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori", br. 4/2006 od 12.5.2006. godine.

Član 1.

Ratifikuje se Konzularna konvencija između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije, koja je potpisana u Beogradu 7. novembra 2005. godine, u originalu na srpskom i ruskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konzularne konvencije, u originalu na srpskom jeziku glasi:

KONZULARNA KONVENCIJA IZMEĐU SRBIJE I CRNE GORE I RUSKE FEDERACIJE

Srbija i Crna Gora i Ruska Federacija (u daljem tekstu: "Strane ugovornice"), u želji da doprinesu razvoju tradicionalnih prijateljskih odnosa između dve države, delotvornoj zaštiti prava i interesa svojih državljana i pravnih lica,

rukovodeći se željom da i dalje jačaju međusobne konzularne odnose na principima poštovanja osnovnih prava i sloboda čoveka i preuzetih međunarodnih obaveza,

bazirajući se na odredbama Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. aprila 1963. godine i potvrđujući da će se njene odredbe i dalje primenjivati kod pitanja koja nisu direktno regulisana ovom konvencijom,

sporazumele su se o sledećem:

Glava I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Definicije

U ovoj konvenciji dole navedeni izrazi imaju sledeće značenje:

- 1) "država imenovanja" označava Stranu ugovornicu koja imenuje konzularnog funkcionera;
- 2) "država prijema" označava Stranu ugovornicu na čijoj teritoriji konzularni funkcioner obavlja svoje funkcije;
- 3) "konzulat" označava svaki generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat ili konzularnu agenciju;
- 4) "konzularno područje" označava teritoriju određenu konzulatu za obavljanje konzularnih funkcija;
- 5) "šef konzulata" označava lice kojem je povereno rukovođenje konzulatom;
- 6) "konzularni funkcioner" označava svakog funkcionera, uključujući i šefa konzulata, kojem je povereno da u tom svojstvu obavlja konzularne funkcije;
- 7) "konzularni službenik" označava svako lice koje obavlja administrativne ili tehničke poslove u konzulatu;
- 8) "član poslužnog osoblja" označava svako lice koje obavlja poslužne poslove u konzulatu;
- 9) "član konzulata" označava konzularnog funkcionera, konzularnog službenika i člana poslužnog osoblja;
- 10) "član konzularnog osoblja" označava konzularnog funkcionera (osim šefa konzulata), kao i konzularnog službenika i člana poslužnog osoblja;
- 11) "član privatne posluge" označava lice koje je zaposleno isključivo u privatnoj službi kod člana konzulata;
- 12) "član porodice" označava supružnika člana konzulata, njegovu decu i roditelje, pod uslovom da oni žive u zajedničkom domaćinstvu i da ih on izdržava;
- 13) "konzularne prostorije" označava zgrade ili delove zgrada koje se koriste isključivo za potrebe konzulata, sa zemljištem koje im pripada, bez obzira na to čije su vlasništvo;
- 14) "konzularna arhiva" označava sve isprave, dokumente, prepisku, knjige, filmove, video i audio trake, diskete i registre konzulata zajedno sa materijalom za šifrovanje, kartotekama, opremom i nameštajem koji su namenjeni njihovoj zaštiti ili čuvanju;
- 15) "brod države imenovanja" označava svaki brod koji plovi pod zastavom države imenovanja i registrovan je u toj državi, osim vojnog broda;
- 16) "vazduhoplov države imenovanja" označava svaku letelicu koja je registrovana u državi imenovanja i ovlašćena da ima oznake te države, osim vojnog vazduhoplova.

Glava II

KONZULARNI ODNOSI

Član 2.

Otvaranje konzulata

1. Država imenovanja ima pravo da, u skladu sa ovom konvencijom i uz saglasnost države prijema, otvori konzulat na teritoriji države prijema.

2. Sedište konzulata, njegov rang i konzularno područje utvrđuje se saglasnošću države imenovanja i države prijema.

3. Država imenovanja može naknadno da promeni sedište konzulata, njegov rang i njegovu konzularno područje samo uz saglasnost države prijema.

4. Saglasnost države prijema takođe je potrebna ako bilo koji generalni konzulat ili konzulat želi da otvori konzularnu agenciju van mesta u kome se on nalazi.

5. Izričiti prethodni pristanak države prijema takođe je potreban i za otvaranje kancelarije, kao dela postojećeg konzulata van njegovog sedišta.

Član 3.

Državljanstvo člana konzulata

1. Karijerni konzularni funkcioner može biti samo državljanin države imenovanja, koji nema stalno prebivalište na teritoriji države prijema.

2. Konzularni službenik ili član poslužnog osoblja može biti državljanin države imenovanja ili države prijema.

Član 4.

Imenovanje i prihvatanje šefa konzulata

1. Šefa konzulata imenuje država imenovanja, a država prijema daje saglasnost na njegovu prihvatanje na toj funkciji.

2. Pre imenovanja šefa konzulata država imenovanja je dužna da primi diplomatskim putem prethodnu saglasnost države prijema kojom se predloženo lice prihvata na funkciji šefa konzulata.

3. Ukoliko država prijema odbije da da saglasnost na imenovanje predloženog lica na mesto šefa konzulata, ona nije dužna da državi imenovanja saopšti razloge ovog odbijanja.

Član 5.

Konzularno patentno pismo

Posle dobijanja saglasnosti države prijema, država imenovanja posredstvom svog diplomatskog predstavništva upućuje Ministarstvu inostranih poslova države prijema konzularno patentno pismo ili drugi sličan akt o imenovanju šefa konzulata, kojim se potvrđuju njegova ovlašćenja. U patentnom pismu se navodi ime i prezime, rang, kao i konzularno područje u kojem će šef konzulata obavljati svoje dužnosti, kao i sedište konzulata.

Član 6.

Egzekvatura

1. Šef konzulata pristupa obavljanju svojih funkcija po dobijanju odobrenja od države prijema, odnosno egzekvature, u formi koju odredi država prijema. Država prijema izdaje egzekvaturu u najkraćem mogućem roku.

2. Država prijema koja odbije da izda egzekvaturu nije dužna da državi imenovanja saopšti razloge svog odbijanja.

3. Država prijema može da dozvoli šefu konzulata da privremeno obavlja svoje funkcije i pre izdavanja egzekvature. U tom slučaju na njega se primenjuju odredbe ove konvencije koje se odnose na šefa konzulata.

Član 7.

Privremeno obavljanje funkcije šefa konzulata

1. Ako šef konzulata iz bilo kog razloga nije u mogućnosti da obavlja svoje dužnosti ili ako je mesto šefa konzulata privremeno upražnjeno, država imenovanja može da ovlasti konzularnog funkcionera, ovog ili drugog konzulata u državi prijema, ili jednog od članova diplomatskog osoblja

svog diplomatskog predstavništva u ovoj državi, da privremeno rukovodi konzulatom. Ime i prezime ovog lica prethodno se saopštava Ministarstvu inostranih poslova države prijema.

2. Država prijema prihvata na funkciji šefa konzulata lice koje je ovlašćeno da privremeno rukovodi konzulatom. Na njega se primenjuju iste obaveze i on uživa ista prava, privilegije i imunitete koji se pružaju šefu konzulata u skladu sa odredbama ove konvencije. Međutim, država prijema nije dužna da licu koje vrši dužnost šefa konzulata pruži olakšice, privilegije i imunitete koje uživa šef konzulata samo na osnovu uslova, kojima vršilac dužnosti šefa konzulata ne odgovara.

3. Imenovanje člana diplomatskog osoblja diplomatskog predstavništva države imenovanja u konzulat u skladu sa stavom 1. ovog člana ne zadire u privilegije i imunitete koji su mu pruženi na osnovu njegovog diplomatskog statusa.

Član 8.

Obaveštenje organa vlasti konzularnog područja

1. Odmah pošto šefu konzulata dozvoli, uključujući i privremeno, da obavlja svoje funkcije, država prijema bez odlaganja o tome obaveštava nadležne organe konzularnog područja.

2. Država prijema takođe obezbeđuje preduzimanje neophodnih mera, kako bi šef konzulata mogao da obavlja svoje dužnosti i uživa olakšice, privilegije i imunitete u skladu sa ovom konvencijom.

Član 9.

Saopštenje o imenovanju, dolasku i odlasku

1. Država imenovanja pismeno obaveštava Ministarstvo inostranih poslova države prijema o:

1) imenu, prezimenu, funkciji i državljanstvu člana konzulata, o imenovanju člana konzulata, njegovom dolasku, konačnom odlasku ili prestanku funkcija, kao i o bilo kojoj promeni do koje je došlo za vreme njegovog službovanja u konzulatu, a koja je uticala na njegov status;

2) dolasku i konačnom odlasku člana porodice člana konzulata, kao i o tome da je neko lice postalo ili prestalo da bude član porodice člana konzulata;

3) dolasku i konačnom odlasku privatne posluge i o prestanku njihove službe u tom svojstvu;

4) stupanju na rad u konzulatu i prestanku dužnosti članova konzulata ili privatne posluge koji imaju stalno prebivalište u državi prijema.

2. Država imenovanja je dužna da po mogućnosti blagovremeno uputi obaveštenje o dolasku i konačnom odlasku.

Član 10.

Isprave kojima se potvrđuje identitet

1. Nadležni organ države prijema izdaće konzularnom funkcioneru ispravu kojom se potvrđuje njegov identitet i funkcija.

2. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i na članove porodica konzularnih funkcionera, kao i na konzularne službenike, članove poslužnog osoblja i članove njihovih porodica, pod uslovom da ta lica nemaju stalno prebivalište u državi prijema.

Član 11.

Prestanak funkcije člana konzulata

Funkcija člana konzulata prestaje:

1) saopštenjem države imenovanja državi prijema o tome da su prestale njegove funkcije;

2) povlačenjem egzekvatore;

3) saopštenjem države prijema državi imenovanja da država prijema prestaje da ga smatra članom konzulata.

Član 12.

Lice proglašeno za personu non grata

1. Država prijema može u svakom momentu da obavesti državu imenovanja da je neki konzularni funkcioner persona non grata ili da bilo koji član konzularnog osoblja nije prihvatljiv. U tom slučaju, država imenovanja je dužna da opozove to lice, ili da prekine njegove funkcije u konzulatu.

2. Ako država imenovanja odbije da izvrši ili u razumnom roku ne izvrši svoje obaveze predviđene stavom 1. ovog člana, država prijema može da povuče egzekvaturu tog lica ili da prestane da ga smatra članom konzularnog osoblja.

3. Lice imenovano za člana konzulata može biti proglašeno neprihvatljivim pre dolaska na teritoriju države prijema ili ako se ono već tu nalazi, pre no što pristupi obavljanju svojih dužnosti u konzulatu. U tom slučaju država imenovanja opoziva njegovo imenovanje.

4. U slučajevima navedenim u st. 1. i 3. ovog člana, država prijema nije dužna da saopšti razloge za svoju odluku državi imenovanja.

Član 13.

Zabrana obavljanja pojedinih vrsta delatnosti

Član konzulata, koji nema stalno prebivalište na teritoriji države prijema, ne može obavljati komercijalnu ili drugu profesionalnu delatnost lukrativnog karaktera.

Član 14.

Vršenje konzularnih funkcija u trećoj državi

Država imenovanja može, pošto o tome obavesti državu prijema, da poveri svom konzulatu u državi prijema obavljanje konzularne funkcije i u trećoj državi, ako se država prijema tome izričito ne protivi.

Član 15.

Obavljanje konzularnih funkcija za račun treće države i predstavljanje u međunarodnim organizacijama

1. Konzulat države imenovanja može, pošto na odgovarajući način obavesti državu prijema, da obavlja konzularne funkcije u državi prijema za račun treće države, ako se država prijema tome ne protivi.

2. Pod uslovima navedenim u stavu 1. ovog člana konzularni funkcioner može da predstavlja državu imenovanja i u međunarodnim organizacijama na teritoriji države prijema.

Član 16.

Obavljanje konzularnih funkcija od strane diplomatskog predstavništva

1. Odredbe ove konvencije primenjuju se i na diplomatska predstavništva kada ista obavljaju konzularne funkcije u državi prijema.

2. U obavljanju konzularnih funkcija diplomatsko predstavništvo može neposredno da se obraća lokalnim organima vlasti konzularnog područja i centralnim organima vlasti države prijema.

3. Država imenovanja saopštava diplomatskim putem državi prijema imena članova diplomatskog predstavništva kojima je povereno obavljanje konzularnih funkcija.

4. Na članove diplomatskog osoblja diplomatskog predstavništva države imenovanja u državi prijema koji obavljaju konzularne funkcije primenjuju se prava i obaveze konzularnih funkcionera, predviđene ovom konvencijom.

5. Obavljanje konzularnih funkcija ne uskraćuje privilegije i imunitete licima navedenim u stavu 3. ovog člana, koji su im pruženi u skladu sa svojim diplomatskim statusom.

Član 17.

Imenovanje počasnog konzularnog funkcionera

1. Svaka Strana ugovornica za obavljanje konzularnih funkcija može imenovati počasnog konzularnog funkcionera uz saglasnost druge Strane ugovornice.
2. Počasni konzularni funkcioner može imati državljanstvo države imenovanja, države prijema ili treće države.
3. Sedište konzulata kojim rukovodi počasni konzularni funkcioner, njegov rang i njegovo konzularno područje određuje država imenovanja uz saglasnost države prijema.
4. Na počasnog konzularnog funkcionera i konzulat na čijem je čelu primenjivaće se odredbe glave III Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. aprila 1963. godine.

Glava III

KONZULARNE FUNKCIJE

Član 18.

Opšte konzularne funkcije

Opšte konzularne funkcije su:

- 1) zaštita prava i interesa države imenovanja, njenih državljana i pravnih lica u skladu sa odredbama ove konvencije i u okvirima međunarodnog prava;
- 2) doprinos unapređenju prijateljskih odnosa između države imenovanja i države prijema, kao i produbljivanju ekonomskih, trgovinskih, kulturnih, naučno-tehničkih i drugih odnosa među njima;
- 3) obaveštavanje države imenovanja o uslovima i događajima u državi prijema u oblastima navedenim u tački 2) ovog člana i davanje obaveštenja zainteresovanim licima.

Član 19.

Obavljanje konzularnih funkcija

1. Konzularni funkcioner ima pravo da obavlja funkcije navedene u ovoj konvenciji, kao i ostale konzularne funkcije u skladu sa članom 5. Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. aprila 1963. godine, i konzularne funkcije koje mu je poverila država imenovanja, ako iste nisu u suprotnosti sa zakonodavstvom države prijema ili kojima se ne protivi država prijema.
2. Konzularni funkcioner ima pravo da obavlja svoje funkcije samo na svom konzularnom području. Van svog konzularnog područja konzularni funkcioner može da obavlja svoje funkcije samo uz saglasnost države prijema za svaki konkretni slučaj.

Član 20.

Opštenje sa organima države prijema

U obavljanju svojih funkcija konzularni funkcioner može da se obraća:

- 1) nadležnim lokalnim organima svog konzularnog područja;
- 2) nadležnim centralnim organima države prijema, ako je to dozvoljeno i u meri koju dopuštaju zakon, propisi i običaji države prijema ili odgovarajući međunarodni ugovori.

Član 21.

Opštenje sa državljanima države imenovanja

Konzularni funkcioner ima pravo da slobodno opšti sa državljanima države imenovanja, da im pruža svaku pomoć i obezbedi pravno zastupništvo. Država prijema ni na koji drugi način ne

ograničava opštenje državljana države imenovanja sa konzularnim funkcionerom, osim u skladu sa zakonodavstvom države prijema i pod uslovom da njegove odredbe ne ometaju postizanje cilja zaštite prava i interesa državljana države imenovanja.

Član 22.

Zastupanje pred organima vlasti države prijema

1. Nadležni organi države prijema bez odlaganja obaveštavaju o svakom događaju koji ima za posledicu smrt državljanina države imenovanja, kao i nanošenje teške telesne povrede državljaninu države imenovanja ili znatne materijalne štete u skladu sa zakonodavstvom države prijema.

2. Konzularni funkcioner ima pravo da se obraća nadležnim organima države prijema za pomoć u potrazi za državljanima države imenovanja nestalim na teritoriji države prijema.

3. Konzularni funkcioner ima pravo da, u skladu sa zakonodavstvom države prijema, preduzima mere u cilju obezbeđenja adekvatnog zastupanja državljana države imenovanja u sudovima i drugim organima vlasti države prijema, u slučajevima kada zbog odsustva iz te države ili iz bilo kojih drugih razloga oni nisu u mogućnosti da blagovremeno zaštite svoja prava i interese.

4. Konzularni funkcioner ima pravo da predloži sudu ili drugom organu vlasti da odloži postupak u vezi sa državljaninom države imenovanja dok isti ne bude obavešten o tome i ne bude u prilici da sam zaštiti svoja prava i interese ili da bude zastupan.

5. Zastupanje predviđeno u stavu 3. ovog člana prestaje u momentu kada zastupano lice odredi svog zastupnika ili samo preuzme zaštitu svojih prava i interesa, ili kad odbije zastupanje svojih interesa od strane konzularnog funkcionera.

Član 23.

Funkcije u slučajevima lišavanja slobode

1. Ako je na teritoriji konzularnog područja državljanin države imenovanja lišen slobode, nadležni organi države prijema će u roku od najduže tri dana od momenta njegovog lišavanja slobode o tome obavestiti konzulat države imenovanja.

2. Organi države prijema će bez odlaganja preneti konzulatu svako saopštenje upućeno ovom konzulatu od strane državljanina države imenovanja koji je lišen slobode.

3. Konzularni funkcioner ima pravo da povremeno posećuje državljanina države imenovanja koji je lišen slobode, kako bi opštio sa njim i preduzimao mere za obezbeđivanje njegovog pravnog zastupanja.

4. Konzularni funkcioner će se uzdržati od preduzimanja bilo kojih mera u ime državljanina države imenovanja koji je lišen slobode, ako se taj državljanin u prisustvu konzularnog funkcionera otvoreno protiv preduzimanju tih mera.

5. Nadležni organi države prijema obavestiće državljanina države imenovanja koji je lišen slobode o odredbama ovog člana, o čemu će se sačiniti odgovarajuća beleška u spisima predmeta.

6. U ovom članu izraz lice koje je lišeno slobode označava lice koje je stavljeno u pritvor, uhapšeno ili su protiv njega preduzete druge mere ograničenja slobode, kao i lice koje se nalazi u istražnom zatvoru u očekivanju sudskog pretresa ili izdržava kaznu zatvora na teritoriji države prijema.

7. Prava navedena u st. 1. do 5. ovog člana ostvaruju se u skladu sa zakonodavstvom države prijema, pod uslovom da odredbe tog zakonodavstva ne sprečavaju postizanje ciljeva za koje su prava namenjena.

Član 24.

Konzularna evidencija državljana države imenovanja

Konzularni funkcioner ima pravo da vodi evidenciju državljana države imenovanja koji borave na konzularnom području.

Član 25.

Izdavanje putnih isprava i viza

Konzularni funkcioner ima pravo da:

- 1) izdaje, zamenjuje, unosi ispravke i poništava važenje i oduzima putne isprave državljanima države imenovanja, kao i da izdaje privremene isprave kojima se potvrđuje njihov identitet;
- 2) izdaje, produžava rok važenja, poništava vize i unosi izmene u vize.

Član 26.

Poslovi u oblasti građanskog stanja

Konzularni funkcioner ima pravo, u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja, da:

- 1) vrši registraciju rođenih, venčanih, razvedenih i umrlih državljana države imenovanja i s tim u vezi vodi odgovarajuće matične knjige;
- 2) vrši registraciju usvojenja, pod uslovom da su usvojenik i usvojilac državljani države imenovanja koji borave na njegovom konzularnom području;
- 3) zahteva od nadležnih organa države prijema kopije ili izvode iz akata o građanskim stanjima državljana države imenovanja;
- 4) obavlja, u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja, i druge poslove u vezi sa građanskim stanjima, koji nisu u suprotnosti sa zakonodavstvom države prijema.

Član 27.

Funkcije u vezi sa državljanstvom

Konzularni funkcioner ima pravo da prima zahteve i molbe u vezi sa državljanstvom države imenovanja, kao i da prima, izdaje ili uručuje isprave vezane za državljanstvo, u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja.

Član 28.

Funkcije u vezi sa tutorstvom i starateljstvom

1. Saglasno zakonodavstvu države imenovanja i u okvirima dozvoljenim zakonodavstvom države prijema, konzularni funkcioner može da se obrati nadležnim organima države prijema radi zaštite interesa svojih državljana po svim pitanjima uspostavljanja starateljstva i tutorstva i radi obezbeđenja upravljanja njihovom imovinom u slučaju njihovog odsustva, kao i da predlaže nadležnim organima države prijema kandidate za obavljanje starateljskih i tutorskih funkcija.
2. Konzularni funkcioner ima pravo da zahteva od nadležnih organa države prijema obaveštenje o imenovanim starateljima i tutorima, kao i povremene izveštaje o vršenju starateljstva i tutorstva nad državljaninom države imenovanja.
3. Nadležni organi države prijema obavestiće, bez odlaganja, konzularnog funkcionera o potrebi imenovanja staratelja ili tutora državljaninu države imenovanja.

Član 29.

Javnobeležničke funkcije

1. Konzularni funkcioner, u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja, ima pravo da:
 - 1) overava javne isprave (ugovori, zaveštanja, punomoćja i dr.), osim ugovora o otuđivanju nepokretne imovine koja se nalazi na teritoriji države imenovanja;
 - 2) preduzima mere za zaštitu zaostavštine državljana države imenovanja;
 - 3) overava verodostojnost kopija dokumenata i izvoda iz njih;
 - 4) overava verodostojnost potpisa na dokumentima;
 - 5) overava verodostojnost prevoda dokumenata;
 - 6) potvrđuje činjenicu da je državljaniin u životu;
 - 7) potvrđuje da državljaniin boravi na teritoriji konzularnog područja u određenom mestu;

- 8) prima na privremeno čuvanje novčana sredstva i hartije od vrednosti;
 - 9) prima na čuvanje dokumenta;
 - 10) obavlja ostale javnobeležničke poslove u skladu sa zakonodavnim aktima države imenovanja, ako nisu u suprotnosti sa zakonodavstvom države prijema.
2. Dokumenta navedena u stavu 1. ovog člana imaće isti pravni značaj i dokaznu snagu kao da su ih sastavili, overili ili preveli organi vlasti države prijema.

Član 30.

Obaveštenje o smrti

1. Nadležni organi države prijema će bez odlaganja obavestiti konzulat države imenovanja o smrti državljanina te države na teritoriji konzularnog područja i bez naplate takse izdati dokument kojim se potvrđuje činjenica smrti.
2. Ako konzularni funkcioner sazna o činjenici smrti državljanina države imenovanja obavestiće o tome odmah nadležne organe države prijema.

Član 31.

Funkcije u vezi sa zaostavštinom

1. Konzularni funkcioner preduzima mere u vezi sa zaostavštinom državljanina države imenovanja, u skladu sa odredbama ove konvencije i drugim međunarodnim ugovorima čije su potpisnice Strane ugovornice.
2. Nadležni organi države prijema će odmah obavestiti konzularnog funkcionera o svemu što im je poznato o zaostavštini državljanina države imenovanja, naslednicima, legatarima, postojanju testamenta, a takođe pružiti i druga obaveštenja koja se mogu odnositi na pitanja nasleđivanja.
3. Nadležni organi države prijema će bez odlaganja obavestiti konzularnog funkcionera o otvaranju nasleđa u državi prijema, kada je naslednik ili legatar država imenovanja, pravno lice države imenovanja ili fizičko lice koje je poznato ovim nadležnim organima kao državljanin države imenovanja. Ovaj se postupak primenjuje i u slučaju kada nadležni organi države prijema saznaju o otvaranju nasleđa u korist gore navedenih naslednika ili legatara na teritoriji treće države.
4. Nadležni organi države prijema obavestiće bez odlaganja konzulat o merama koje su preduzeli ili će preduzeti u vezi sa zaostavštinom navedenom u st. 2. i 3. ovog člana, u cilju njene zaštite ili utvrđivanja kome pripada.
5. Konzularni funkcioner može, sa svoje strane, da se obrati lokalnim organima vlasti države prijema sa molbom za preduzimanje mera u vezi sa zaostavštinom, kao i da pruža pomoć direktno ili preko zastupnika u ostvarivanju mera navedenih u stavu 4. ovog člana.
6. Ako novac, predmete ili novčana sredstva dobijena od njihove prodaje nasleđuje državljanin države imenovanja koji ne boravi i nema zastupnika u državi prijema, konzularni funkcioner ima pravo da ih preuzme radi predaje odgovarajućem državljaninu, pod uslovom da se izmire ili da se daju odgovarajuće garancije za izmirivanje dugova u vezi sa zaostavštinom, koji su prijavljeni u roku propisanom zakonodavstvom države prijema i ostali porezi (dažbine) propisane zakonodavstvom države prijema.
7. Ovlašćenja konzularnog funkcionera, navedena u ovom stavu, vrše se u skladu sa zakonodavstvom države prijema uz saglasnost nadležnih organa za izvoz novca ili druge imovine iz te države u državu imenovanja.
8. Ako državljanin države imenovanja umre za vreme svog privremenog boravka ili tranzita na teritoriji države prijema, novac koji je ostavio za sobom i lične stvari, izuzev predmeta koje je stekao u državi prijema, a čiji je izvoz zabranjen u momentu njegove smrti, predaće se konzulatu države imenovanja.
9. Izvoz ličnih stvari i transfer novca ostvariće se u skladu sa zakonodavstvom države prijema.
10. Nakon izvršavanja obaveza vezanih za stupanje u posed zaostavštine, država imenovanja i država prijema pružaju pomoć u predaji zaostavštine:
 - 1) izdavanjem dozvola za izvoz i uvoz predmeta koji predstavljaju deo zaostavštine, u slučajevima kada izvoz i uvoz takvih predmeta nije direktno zabranjen zakonodavstvom države od koje se zahteva izdavanje dozvole za uvoz ili izvoz;

2) izdavanjem dozvola za prodaju bilo kog dela zaostavštine koji ne može da se izvozi u skladu sa odredbom iz tačke 1) ovog stava;

3) izdavanjem dozvola za transfer čiste dobiti od takve prodaje, uz odbijanje novčanih naknada, poreza i dažbina, nasledniku ili legataru u državi gde on ima prebivalište, u bilo kojoj konvertibilnoj valuti;

9. Konzulat države imenovanja izdaje organu vlasti ili licu koje vrši predaju, dokument kojim potvrđuje prijem novca ili imovine, predate u skladu sa st. 6. i 7. ovog člana.

Član 32.

Zastupanje interesa državljana

1. Konzularni funkcioner ima pravo da obezbedi zastupanje interesa državljana države imenovanja pred organima države prijema ukoliko su isti odsutni, ukoliko nisu poverili nekom drugom licu da zastupa njihove interese ili nisu u mogućnosti da ih štite iz nekih drugih razloga.

2. Zastupanje navedeno u stavu 1. ovog člana će trajati dok zastupano lice ne odbije zastupanje njegovih interesa od strane konzularnog funkcionera, ili samo ne preuzme zaštitu svojih interesa, ili dok ne odredi za to svoje opunomoćene zastupnike.

Član 33.

Uručenje akata

Konzularni funkcioner ima pravo da državljanima države imenovanja, koji imaju stalni boravak ili privremeno borave na teritoriji njegovog konzularnog područja, dostavlja sudska i vansudska akta organa države imenovanja.

Član 34.

Pružanje pomoći brodovima

1. Konzularni funkcioner ima pravo da pruža pomoć brodu države imenovanja koji se nalazi u unutrašnjim vodama, kao i u teritorijalnom moru države prijema.

2. Konzularni funkcioner ima pravo da slobodno opšti sa zapovednikom i drugim članovima posade broda države imenovanja.

3. Konzularni funkcioner može da se obraća nadležnim organima države prijema u cilju pružanja pomoći u ostvarivanju funkcija po svim pitanjima koja se odnose na brod države imenovanja, zapovednika broda, članove posade i teret.

Član 35.

Pružanje pomoći zapovedniku i posadi broda

1. Konzularni funkcioner ima pravo da:

1) ispita svaku nezgodu koja se desila na brodu države imenovanja u toku plovidbe ili za vreme usidrenja broda u luci, sasluša zapovednika broda i svakog člana posade, pregleda brodske knjige, dobije obaveštenja o maršruti broda i njegovom odredištu, kao i da pruža pomoć u vezi sa dolaskom i odlaskom broda i njegovim boravkom u luci;

2) pruža pomoć u razrešavanju svih sporova između zapovednika i članova posade broda, uključujući sporove u vezi sa zaradom i ugovorima o radu, u meri u kojoj je to dozvoljeno zakonodavstvom države imenovanja;

3) pruža pomoć u obezbeđenju neophodne zdravstvene zaštite zapovedniku, članovima posade i putnicima na brodu, kao i preduzima mere za njihov povratak u državu imenovanja;

4) prima, sastavlja, overava ili produžava rok važenja svake izjave ili drugog dokumenta, predviđenog zakonodavstvom države imenovanja u vezi sa brodom države imenovanja i njegovim teretom;

5) izdaje, u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja, privremenu dozvolu za plovidbu broda pod zastavom države imenovanja, ukoliko je on nabavljen u inostranstvu;

6) preduzima druge mere u vezi sa brodovima države imenovanja u skladu sa zakonodavstvom te države.

2. Konzularni funkcioner ima pravo da, uz poštovanje zakonodavstva države prijema, prati zapovednika ili drugog člana posade broda u sudu ili drugim organima države prijema, radi pružanja pomoći istim.

Član 36.

Pomoć u slučaju oštećenja broda

1. Ako brod države imenovanja pretrpi brodolom, nasuče se ili na drugi način pretrpi havariju u unutrašnjim vodama ili u teritorijalnom moru države prijema, nadležni organ države prijema u najkraćem mogućem roku informisaće o tome konzularnog funkcionera i obavestiti ga o merama koje su preduzete za spasavanje putnika, posade, broda i njegovog tereta.

2. Konzularni funkcioner može pružati pomoć brodu države imenovanja, članovima njegove posade i putnicima koji su državljanima države imenovanja, ili da zatraži takvu pomoć od države prijema.

3. Konzularni funkcioner bez posebnog ovlašćenja može da, u ime vlasnika broda države imenovanja, preduzme mere za zaštitu broda koji je pretrpeo brodolom i njegove imovine, ako vlasnik broda države imenovanja ili lice koje je on ovlastio nisu u mogućnosti da to učine.

4. Odredbe st. 1, 2. i 3. ovog člana primenjuju se takođe na predmete koji pripadaju državljanima države imenovanja ili treće države, a koji su pronađeni na obali ili u vodama države prijema ili dostavljeni u luku države prijema.

5. Nadležni organi države prijema ukazaće svu potrebnu pomoć konzularnom funkcioneru pri preduzimanju mera u vezi sa spasavanjem broda države imenovanja, njegovih putnika, posade i imovine.

6. Brod države imenovanja koji je pretrpeo havariju, njegov teret, oprema, rezerve, predmeti i imovina na teritoriji države prijema ne podležu plaćanju carinskih dažbina i taksa samo ako se ne uvoze za korišćenje ili se ne koriste u komercijalne svrhe.

Član 37.

Zaštita interesa u slučaju sprovođenja istrage na brodu

1. Ako sud ili drugi nadležni organ države prijema namerava da preduzme prinudne mere ili sprovede istragu na brodu države imenovanja koji se nalazi u unutrašnjim vodama ili u teritorijalnom moru države prijema, nadležni organi vlasti države prijema o tome unapred obaveštavaju konzularnog funkcionera, kako bi on mogao da prisustvuje preduzimanju tih mera.

Ako konzularni funkcioner ne prisustvuje preduzimanju mera navedenih u ovom stavu, nadležni organ države prijema će ga, na njegov zahtev, obavestiti o preduzetim merama. Ako zbog hitnosti mera koje je neophodno preduzeti nije moguće blagovremeno obavestiti konzularnog funkcionera o njihovom preduzimanju, nadležni organ države prijema obaveštava o toj činjenici, kao i o preduzetim merama, konzularnog funkcionera u pismenoj formi, čak i bez odgovarajućeg zahteva konzularnog funkcionera.

2. Odredbe stava 1. ovog člana takođe se primenjuju i u slučaju kada nadležni organ države prijema poziva zapovednika ili bilo kog člana posade broda države imenovanja radi davanja iskaza na kopnu o pitanjima u vezi sa brodom.

3. Sudski ili drugi nadležni organi države prijema se ne mešaju u unutrašnje stvari broda po pitanjima koja se odnose na međusobne odnose članova posade, radne odnose, disciplinu na brodu i na druga pitanja u vezi sa brodom, pod uslovom da se pri tome ne krši zakonodavstvo države prijema o održavanju reda i bezbednosti, osim kada se to vrši na zahtev ili uz saglasnost konzularnog funkcionera ili zapovednika broda države imenovanja.

4. Odredbe ovog člana ne primenjuju se na uobičajene mere carinskog pregleda, imigracijske, pasoške i sanitarne kontrole, ili druge mere koje preduzima nadležni organ države prijema na

zahtev ili uz saglasnost zapovednika broda. Ovaj član ne zadire u prava i obaveze Strana ugovornica koje proističu iz drugih međunarodnih ugovora.

Član 38.

Funkcije u odnosu na civilne vazduhoplove

Odgovarajuće odredbe čl. 34. do 37. ove konvencije takođe će se primenjivati i u odnosu na civilne vazduhoplove, u meri u kojoj to nije u suprotnosti sa drugim važećim sporazumima između Strana ugovornica ili drugim međunarodnim ugovorima čije su potpisnice Strane ugovornice.

Član 39.

Funkcije u odnosu sprovođenja izbora i referenduma

1. Država imenovanja ima pravo da za svoje državljane organizuje izbore, referendume i istraživanja javnog mnjenja u svojim diplomatskim predstavništvima i konzulatima na teritoriji države prijema u skladu sa svojim zakonodavstvom.

2. Pri sprovođenju izbora, referenduma i istraživanja javnog mnjenja u prostorijama diplomatskih predstavništava i konzulata formira se izborna jedinica za organizovanje glasanja državljana države imenovanja, o čemu se zvanično obaveštavaju organi vlasti države prijema i nadležni organi konzularnog područja.

3. Dodatne izborne jedinice van sedišta diplomatskih predstavništava ili konzulata države imenovanja formiraju se samo uz saglasnost organa vlasti države prijema.

Glava IV

PRIVILEGIJE I IMUNITETI

Član 40.

Obaveze države prijema po pitanju pružanja olakšica, privilegija i imuniteta konzulatu i njegovom osoblju

1. Država prijema obezbeđuje neophodne uslove za normalan rad konzulata i preuzima odgovarajuće mere da bi članovi konzulata mogli da obavljaju svoje funkcije i uživaju privilegije i imunitete predviđene ovom konvencijom.

2. Država prijema je obavezna da se sa dužnim poštovanjem odnosi prema članovima konzulata i članovima njihovih porodica i da preuzima sve neophodne mere u cilju sprečavanja bilo kakvog napada na njihovu ličnost, slobodu i dostojanstvo.

Član 41.

Upotreba državne zastave i grba

1. Država imenovanja ima pravo da na zgradu konzulata postavi državni grb i tablu sa nazivom konzulata na službenom jeziku države imenovanja i službenom jeziku države prijema.

2. Državna zastava države imenovanja može se istaći na zgradi konzulata, rezidenciji šefa konzulata i na njegovim prevoznim sredstvima, kada se oni koriste za službene potrebe.

Član 42.

Obezbeđivanje prostorija

1. Država prijema pruža pomoć državi imenovanja u nabavljanju prostorija za konzulat na njenoj teritoriji u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

2. Država prijema, po potrebi, pomaže konzulatu da nabavi odgovarajuće stambene prostorije za svoje članove.

Član 43.

Nepovredivost konzularnih prostorija

1. Konzularne prostorije su nepovredive.

2. Organi vlasti države prijema ne mogu da uđu u konzularne prostorije bez saglasnosti šefa konzulata države imenovanja, šefa diplomatskog predstavništva države imenovanja ili lica koje jedan od njih odredi. Pretpostavlja se da je saglasnost šefa konzulata dobijena u slučaju požara ili druge elementarne nepogode koja zahteva hitne mere zaštite.

3. Država prijema preduzima sve potrebne mere kako bi obezbedila bezbednost konzularnih prostorija, sprečila mogućnost nasilnog ulaska u prostorije konzulata ili njihovo oštećenje, kao i druge postupke kojima se narušava mir konzulata ili koji mogu naneti štetu njegovom dostojanstvu.

4. Konzularne prostorije, nameštaj u njima, imovina konzulata, kao i njegova prevozna sredstva uživaju imunitet od svih oblika rekvizicije u svrhe odbrane države ili javnog interesa države prijema. U slučaju da je u gore navedene svrhe neophodna eksproprijacija prostorija, preduzimaju se sve potrebne mere kako bi se izbeglo ometanje konzulata u obavljanju njegovih funkcija, a državi imenovanja se isplaćuje odgovarajuća i efektivna odšteta.

Član 44.

Oslobađanje države imenovanja od poreza, taksa i carinskih dažbina

1. Država imenovanja oslobođena je u državi prijema od svih državnih, regionalnih i opštinskih poreza, taksa i carinskih dažbina, izuzev plaćanja konkretnih vrsta usluga, za:

1) konzularne prostorije i rezidenciju šefa konzulata, koje su u vlasništvu ili ih uzima pod zakup država imenovanja;

2) ugovore i takse za izdavanje dokumenata vezanih za nabavljanje navedene nepokretne imovine, ukoliko je država imenovanja nabavlja isključivo u konzularne svrhe.

2. Izuzimanja od poreza predviđena u stavu 1. ovog člana ne obuhvataju takse i carinske dažbine koji se prema zakonodavstvu države prijema naplaćuju od lica koja su zaključila ugovor sa državom imenovanja ili sa licem koje zastupa.

Član 45.

Nepovredivost konzularne arhive

Konzularna arhiva je nepovrediva u svakom trenutku i nezavisno od mesta na kojem se nalazi.

Član 46.

Sloboda opštenja konzulata

1. Država prijema dozvoljava i štiti slobodu opštenja konzulata za sve službene svrhe. U opštenju sa vladom, diplomatskim predstavništvima i drugim konzulatima države imenovanja, ma gde se oni nalazili, konzulat može da koristi sva pogodna sredstva opštenja, uključujući diplomatske i konzularne kurire, diplomatske i konzularne valize, kodirane ili šifrovane poruke. Međutim, konzulat može da postavi radio-predajnik i koristi ga samo uz saglasnost države prijema.

2. Službena prepiska konzulata je nepovrediva.

Pod službenom prepiskom se podrazumeva sva prepiska koja se odnosi na konzulat i njegove funkcije.

3. Svi paketi koji čine konzularnu valizu moraju imati vidne spoljne oznake koje ukazuju na njihov karakter i mogu da sadrže samo službenu prepisku i dokumenta ili predmete namenjene isključivo za službenu upotrebu od strane konzulata.

4. Konzularna valiza ne sme biti otvarana ili zadržavana. Međutim, u onim slučajevima kada nadležni organi vlasti države prijema imaju ozbiljne razloge da smatraju da valiza sadrži druge predmete, osim navedenih u stavu 3. ovog člana, mogu zahtevati da valizu u njihovom prisustvu otvori ovlašćeni predstavnik države imenovanja. U slučaju da organi vlasti države imenovanja odbiju da izvrše ovaj zahtev, valiza se vraća u mesto iz koga je upućena.

5. Konzularni kurir snabdeva se službenim dokumentom u kojem se navodi njegov status i količina paketa koji čine konzularnu valizu. Konzularni kurir ne može biti državljanin države prijema, niti lice sa stalnim boravkom u njoj, izuzev slučajeva kada za to postoji saglasnost države prijema. Prilikom obavljanja svojih funkcija konzularni kurir je pod zaštitom države prijema. On uživa ličnu nepovredivost i ne podleže lišavanju slobode, niti pritvaranju u bilo kojoj drugoj formi.

6. Država imenovanja, njena diplomatska predstavništva i konzulati mogu da određuju konzularne kurire ad hoc. U ovim slučajevima se primenjuju odredbe stava 5. ovog člana, osim što imuniteti navedeni u njemu prestaju da važe u momentu kada takav kurir isporuči na odredište poverenu mu konzularnu valizu.

7. Konzularna valiza može biti poverena zapovedniku broda ili vazduhoplova države imenovanja, koji se snabdevaju službenim dokumentom sa ukazivanjem na količinu paketa koji čine valizu, međutim oni se ne smatraju konzularnim kuririma. Konzulat može uputiti jednog svog člana da neposredno i nesmetano preuzme ili preda konzularnu valizu zapovedniku broda ili vazduhoplova.

Član 47.

Sloboda kretanja

Članovima konzulata i članovima njihovih porodica dozvoljava se slobodno kretanje po teritoriji države prijema u onoj meri, u kojoj to nije u suprotnosti sa zakonodavstvom države prijema o područjima u koje se ulazak zabranjuje ili ograničava iz razloga državne bezbednosti.

Član 48.

Konzularne takse

1. Konzulat može naplaćivati na teritoriji države prijema konzularnu taksu u skladu sa zakonodavstvom države imenovanja.

2. Novčana sredstva, koja se naplaćuju u skladu sa stavom 1. ovog člana, oslobađaju se plaćanja svih poreza i taksu države prijema.

3. Država prijema dozvoljava konzulatu da ulaže novčana sredstva prikupljena na ovaj način na svoje službene račune u banci i da vrši njihov transfer.

Član 49.

Lična nepovredivost konzularnog funkcionera

1. Konzularni funkcioner ne sme biti lišen slobode niti pritvoren, osim u slučaju da je počinio teško krivično delo, i to samo na osnovu odluke nadležnih sudskih organa.

2. Osim u slučaju navedenom u stavu 1. ovog člana, konzularni funkcioner ne može biti lišen slobode niti podvrgnut bilo kom drugom obliku ograničenja slobode, osim kada se radi o izvršenju pravosnažne sudske odluke.

3. Ako se pokrene krivični postupak protiv konzularnog funkcionera, isti je dužan da se pojavi pred nadležnim organima. Međutim, tokom vođenja postupka mora mu se pružiti dužno poštovanje s obzirom na njegov službeni položaj, i, osim u slučaju predviđenom u stavu 1. ovog člana, ne sme se ometati u vršenju konzularnih funkcija. Ako je, u skladu sa stavom 1. ovog člana, nastala potreba da se konzularni funkcioner stavi u pritvor, sudsko gonjenje mora biti započeto u najkraćem mogućem roku.

Član 50.

Obaveštenje u slučaju lišavanja slobode, pritvora ili sudskog gonjenja

U slučaju lišavanja slobode, pritvaranja člana konzularnog osoblja ili pokretanja krivičnog postupka protiv njega, država prijema bez odlaganja obaveštava o tome šefa konzulata. Ako je isti lično podvrgnut ovim merama, država prijema obaveštava o tome diplomatskim putem državu imenovanja.

Član 51.

Sudski imunitet

1. Konzularni funkcioner i konzularni službenik ne podležu nadležnosti sudskih ili upravnih organa države prijema za dela izvršena u obavljanju konzularnih funkcija.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se u slučaju građanske parnice:

a) pokrenute na osnovu ugovora koji je konzularni funkcioner ili konzularni službenik zaključio, ali nije direktno ili indirektno preuzeo na sebe obaveze u svojstvu zastupnika države imenovanja;

b) koju je pokrenula treća strana za štetu nastalu nesrećnim slučajem koju je u državi prijema prouzrokovalo putničko vozilo, brod ili vazduhoplov.

Član 52.

Obaveza svedočenja

1. Članovi konzulata mogu se pozivati u svojstvu svedoka u sudskom ili upravnom postupku.

2. Konzularni funkcioner nije dužan da svedoči pred sudom ili drugim nadležnim organima vlasti države prijema. Ako konzularni funkcioner odbije da svedoči protiv njega se ne mogu primenjivati nikakve prinudne ili kaznene mere. Konzularni službenik i član poslužnog osoblja, osim u slučajevima koji su navedeni u stavu 4. ovog člana, ne može da odbije da svedoči, osim ako zakonodavstvom države prijema nije drugačije predviđeno.

3. Organ države prijema koji traži izjavu člana konzulata dužan je da izbegava ometanje u obavljanju njegovih funkcija. Član konzulata ima pravo da ovu izjavu da u svom stanu ili u konzulatu, ili da da pismenu izjavu.

4. Konzularni službenici ili članovi poslužnog osoblja konzulata nisu dužni da daju izjave po pitanjima koja se odnose na obavljanje njihovih funkcija i da podnose službenu prepisku i dokumenta, koji se odnose na njihove funkcije.

5. Članovi konzulata nisu dužni da daju izjave kojima se tumači zakonodavstvo države imenovanja.

Član 53.

Oslobađanje od prinudnih i drugih obaveza

1. Članovi konzulata i članovi njihovih porodica oslobođeni su u državi prijema od svih vrsta radnih i državnih obaveza, nezavisno od njihovog karaktera, kao i vojnih obaveza, kao što su rekvizicija, kontribucija i razmeštanje vojnika po kućama.

2. Članovi konzulata i članovi njihovih porodica oslobođeni su svih obaveza koje su predviđene zakonodavstvom države prijema u pogledu prijavljivanja i regulisanja dozvole boravka.

Član 54.

Oslobađanje od poreza i taksa

1. Konzularni funkcioneri, konzularni službenici, kao i članovi njihovih porodica koji žive u zajedničkom domaćinstvu, oslobođeni su u državi prijema svih poreza i taksa, državnih, regionalnih i opštinskih.

2. Oslobađanje predviđeno u stavu 1. ovog člana ne primenjuje se u odnosu na:

1) posredne poreze, koji obično ulaze u cenu robe ili usluga;

2) poreze i takse na ličnu nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi prijema;

3) poreze i takse na nasleđstvo i sticanje imovine u državi prijema, osim u slučajevima predviđenim članom 58. ove konvencije;

4) poreze i takse na privatne prihode koji se stiču u državi prijema;

5) poreze i takse na ugovore i takse za izdavanje dokumenata koja se odnose na te ugovore, uključujući sve vrste dažbina koje se naplaćuju ili ubiru u vezi sa takvim ugovorima;

6) poreze i takse za konkretne vrste usluga.

3. Članovi poslužnog osoblja koji nisu državljani države prijema, niti imaju stalni boravak u njoj, oslobođeni su od plaćanja svih vrsta poreza koje država prijema ubire na lične dohotke, koje primaju za obavljanje svojih službenih poslova.

4. Članovi konzulata koji koriste usluge članova privatne posluge čija zarada nije oslobođena poreza na prihod u državi prijema, dužni su da poštuju odredbe zakonodavstva države prijema, koje se odnose na način plaćanja poreza na prihod od strane ovih lica.

Član 55.

Oslobađanje od plaćanja carinskih dažbina i carinskog pregleda

1. Država prijema, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, odobrava uvoz i oslobađa plaćanja svih carinskih dažbina, poreza i taksa, osim taksa za skladištenje, prevoz i slične usluge:

1) predmete namenjene službenim potrebama konzulata, uključujući nameštaj, opremu i prevozna sredstva;

2) predmete namenjene ličnoj upotrebi od strane konzularnog funkcionera ili člana njegove porodice, uključujući i prevozna sredstva.

Oslobađanje od dažbina i taksa navedenih u ovom stavu primenjuje se na sve predmete koje konzularni funkcioner uvozi ili izvozi za vreme njegovog boravka u državi prijema u tom svojstvu. Količina robe ne sme biti veća od količine potrebne za neposrednu upotrebu od strane odgovarajućih lica.

2. Konzularni službenici i članovi poslužnog osoblja uživaju privilegije i oslobađanje predviđeno stavom 1. ovog člana samo u pogledu predmeta uvezenih prilikom njihovog stupanja na dužnost.

3. Nijedna odredba ovog člana ne može se tumačiti kao dozvola za uvoz u državu prijema ili izvoz iz nje predmeta, čiji je uvoz i izvoz zabranjen zakonodavstvom države prijema.

4. Lični prtljag konzularnog funkcionera i člana njegove porodice koji putuje zajedno sa njim oslobođen je carinskog pregleda. On može biti pregledan samo u slučaju ako postoje opravdani razlozi za sumnju da on sadrži predmete koji nisu navedeni u stavu 1. tačka 2. ovog člana, predmete čiji je uvoz i izvoz zabranjen zakonodavstvom države prijema ili predmete koji podležu njenim zakonima i propisima o karantinu.

Ovaj pregled se mora obavljati u prisustvu odgovarajućeg konzularnog funkcionera ili člana njegove porodice.

Član 56.

Oslobađanje od dobijanja dozvole za rad

1. U pogledu obavljanja poslova za državu imenovanja, članovi konzulata se oslobađaju od svih obaveza vezanih za dobijanje dozvole za rad, utvrđenih zakonodavstvom države prijema o zapošljavanju stranaca.

2. Član privatne posluge konzularnog funkcionera i konzularnog službenika, ukoliko isti ne obavlja u državi prijema ni jednu drugu privatnu delatnost lukrativnog karaktera, oslobođen je od obaveze iz stava 1. ovog člana.

Član 57.

Izuzeci od režima socijalnog osiguranja

1. Osim u slučajevima predviđenim u stavu 3. ovog člana, propisi o socijalnom osiguranju koji važe u državi prijema, ne primenjuju se na članove konzulata i članove njihovih porodica, u delu koji se odnosi na poslove koje oni obavljaju za državu imenovanja.

2. Izuzeci, predviđeni u stavu 1. ovog člana, primenjuju se takođe i na člana privatne posluge koji se nalazi u službi isključivo kod člana konzulata, pod uslovom:

- 1) da isti nije državljanin države prijema i nema u njoj stalni boravak;
- 2) da se na njega primenjuje zakonodavstvo o socijalnom osiguranju, koje važi u državi imenovanja ili u trećoj državi.

3. Član konzulata koji zapošljava lice na koje se ne primenjuju izuzeci, predviđeni stavom 2. ovog člana, dužan je da ispuni obaveze koje su za poslodavce predviđene zakonodavstvom o socijalnom osiguranju koje važi u državi prijema.

4. Izuzeci, predviđeni st. 1. i 2. ovog člana, ne isključuju mogućnost dobrovoljnog učešća u sistemu socijalnog osiguranja u državi prijema, ako je ovo učešće moguće u skladu sa njenim zakonodavstvom.

Član 58.

Zaostavština člana konzulata i člana njegove porodice

U slučaju smrti člana konzulata ili člana njegove porodice, država prijema:

- 1) dozvoljava izvoz pokretne imovine umrlog, osim one koja je stečena u državi prijema i čiji je izvoz zabranjen u momentu njegove smrti;
- 2) oslobađa od plaćanja državnih, regionalnih i opštinskih poreza na nasledstvo ili dažbina na nasleđivanje na pokretnu imovinu, koja se nalazi u državi prijema isključivo u vezi sa boravkom umrlog lica u svojstvu radnika konzulata ili člana njegove porodice u toj državi.

Član 59.

Odricanje od privilegija i imuniteta

1. Država imenovanja se može odreći privilegija i imuniteta člana konzulata predviđenih u čl. 49, 51. i 52. ove konvencije.

2. Ovo odricanje uvek mora biti izričito formulisano, izuzev u slučaju predviđenom stavom 3. ovog člana, i treba da bude saopšteno državi prijema u pismenoj formi.

3. Ako konzularni funkcioner ili konzularni službenik pokrene postupak u slučajevima u kojima bi on mogao da se pozove na sudski imunitet na osnovu člana 51. ove konvencije, on gubi pravo pozivanja na sudski imunitet u pogledu ma koje protivtužbe neposredno vezane za osnovnu tužbu.

4. Odricanje od sudskog imuniteta u pogledu građanske parnice ili tužbe u upravnom postupku ne znači i odricanje od imuniteta od izvršnih radnji u skladu sa sudskom presudom. U pogledu ovih radnji potrebno je posebno odricanje.

Član 60.

Državljanima države prijema i lica sa stalnim prebivalištem u njoj

Konzularni službenici i članovi poslužnog osoblja, koji su državljani države prijema ili lica sa stalnim prebivalištem u njoj, ne uživaju druge privilegije i imunitete, osim onih koje su navedeni u članu 52. stav 4. ove konvencije.

Država prijema treba da primenjuje svoju jurisdikciju tako što neće stvarati prepreke za obavljanje funkcija konzulata.

Član 61.

Početak i kraj konzularnih imuniteta i privilegija

1. Svaki član konzulata uživa privilegije i imunitete predviđene ovom konvencijom od momenta stupanja na teritoriju države prijema prilikom dolaska u mesto imenovanja ili, ako se on već nalazi na teritoriji te države, od momenta pristupanja obavljanju svojih dužnosti u konzulatu.

2. Članovi porodice člana konzulata koji žive u zajedničkom domaćinstvu, kao i članovi njegove privatne posluge, uživaju privilegije i imunitete predviđene ovom konvencijom od momenta kada su

im date privilegije i imuniteti shodno stavu 1. ovog člana ili od momenta kada su postali članovi porodice ili privatne posluge, u zavisnosti od toga šta pre nastupi.

3. Kada prestanu funkcije člana konzulata, njegove privilegije i imuniteti, kao i privilegije i imuniteti članova njegove porodice, koji žive u zajedničkom domaćinstvu ili članova njegove privatne posluge, prestaju u trenutku kada član konzulata napušta državu prijema, ili po isteku razumnog roka koji je za to potreban, u zavisnosti od toga koji momenat pre nastupi. Do tog trenutka privilegije i imuniteti i dalje važe, uključujući i u slučaju oružanog sukoba. U pogledu lica navedenih u stavu 2. ovog člana, njihove privilegije i imuniteti prestaju u trenutku kada ta lica prestaju da budu članovi porodice člana konzulata ili napuštaju službu kod člana konzulata. Ako ta lica nameravaju da napuste državu prijema, njihove privilegije i imuniteti traju do trenutka njihovog odlaska u razumnom roku neophodnom za to.

4. U slučaju smrti člana konzulata, članovi njegove porodice, koji žive u zajedničkom domaćinstvu i dalje uživaju privilegije i imunitete sve do momenta dok ne napuste državu prijema, ili do isteka razumnog roka za odlazak iz države prijema, u zavisnosti od toga koji momenat pre nastupi.

Član 62.

Osiguranje od štete nanete trećem licu

Članovi konzulata su dužni da poštuju sve zahteve, predviđene zakonodavstvom države prijema, u pogledu osiguranja od štete koja može biti naneta trećem licu u vezi sa nesrećnim slučajem koji je u državi prijema prouzrokovalo putničko vozilo, brod ili vazduhoplov.

Član 63.

Posebne odredbe u pogledu delatnosti lukrativnog karaktera

1. Karijerni konzularni funkcioneri ne mogu da obavljaju u državi prijema nikakvu profesionalnu ili komercijalnu delatnost lukrativnog karaktera.

2. Privilegije i imuniteti predviđeni ovom glavom ne pružaju se:

1) konzularnim službenicima ili članovima poslužnog osoblja koji obavljaju u državi prijema privatnu delatnost lukrativnog karaktera;

2) članovima porodice lica o kojem je reč u tački 1. ovog stava, i članovima njegovog poslužnog osoblja;

3) članovima porodice člana konzulata koji se u državi prijema bave privatnom delatnošću lukrativnog karaktera.

3. Država prijema može primeniti svoju jurisdikciju na lica navedena u tački 2. ovog člana, pod uslovom da ih to ne ometa u njihovom obavljanju konzularnih funkcija.

Član 64.

Poštovanje zakona i propisa države prijema

1. Bez štete po svoje privilegije i imunitete, sva lica kojima se oni pružaju shodno ovoj konvenciji, dužna su da poštuju zakone i propise države prijema.

2. Konzularne prostorije ne smeju se koristiti u svrhe koje su nespojive sa obavljanjem konzularnih funkcija.

3. Odredbe tačke 2. ovog člana ne isključuju mogućnost smeštaja kancelarija i drugih organa ili ustanova u delu zgrade gde se nalaze konzularne prostorije, pod uslovom da prostorije namenjene za ove kancelarije budu odvojene od prostorija koje koristi konzulat. U tom slučaju navedene prostorije nisu deo konzularnih prostorija saglasno ovoj konvenciji.

Glava V

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 65.

Stupanje na snagu i vreme trajanja

1. Ova konvencija podleže ratifikaciji od strane Strana ugovornica i stupa na snagu nakon 30 dana od dana razmene instrumenata o ratifikaciji.

2. Ova konvencija zaključuje se na neodređeno vreme i ostaje na snazi do isteka šest meseci od datuma, kada jedna od Strana ugovornica diplomatskim putem uputi drugoj Strani ugovornici pismeno saopštenje o svojoj nameri da otkáže ovu konvenciju.

3. Stupanjem na snagu ove konvencije u odnosima između Srbije i Crne Gore i Ruske Federacije prestaje da važi Konzularna konvencija između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika, zaključena u Beogradu 20. juna 1987. godine.

Sačinjeno u Beogradu, 7. novembra 2005. godine, u dva primerka, svaki na srpskom i ruskom jeziku, pri čemu oba teksta imaju podjednaku važnost.

Za Srbiju i Crnu Goru
Vuk Drašković, s.r.

Za Rusku Federaciju
Sergej Lavrov, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".

50.06/4-862

ПРОТОКОЛ
о размјени инструмената о ратификацији
Конзуларне конвенције између Србије и Црне Горе и Руске Федерације,
потписане 7. новембра 2005. године, у Београду

Политички директор Министарства иностраних послова Црне Горе Владимир Радуловић и Изванредни и опуномоћени амбасадор Руске Федерације у Црној Гори Јаков Герасимов извршили су размјену ратификационих инструмената за Конзуларну конвенцију између Србије и Црне Горе и Руске Федерације, која је потписана 7. новембра 2005. године у Београду.

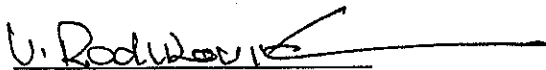
Конвенцију је ратификовала Скупштина Србије и Црне Горе 11. маја 2006. године, а Федерална скупштина Руске Федерације 25. октобра 2007. године.

У складу са чланом 65 тачка 1. поменуте Конвенције, иста ступа на снагу 30 дана након размјене инструмената о ратификацији, односно 12. априла 2008. године.

Приликом размјене наведених ратификационих инструмената констатовано је да су сачињени на одговарајући начин и у исправној форми.

У потврду наведеног, представници двије стране потписали су овај Протокол у два истовјетна примјерка, сваки на црногорском и руском језику, при чему оба текста имају исту важност.

Сачињено у Подгорици, 14. марта 2008. године

Владимир Радуловић

Јаков Герасимов

ПРОТОКОЛ
об обмене грамотами о ратификации
Консульской конвенции между Сербией и Черногорией и
Российской Федерацией, подписанной 7 ноября 2005 года в Белграде

Заместитель министра иностранных дел Черногории Владимир Радулович и Чрезвычайный и Полномочный Посол Российской Федерации в Черногории Герасимов Яков Федорович и произвели обмен грамотами о ратификации Консульской конвенции между Сербией и Черногорией и Российской Федерацией, подписанной в Белграде 7 ноября 2005 года.

Конвенцию ратифицировали Скупщина Сербии и Черногории 11 мая 2006 года и Федеральное Собрание Российской Федерации 25 октября 2007 года.

В соответствии с положениями пункта 1 статьи 65 Конвенции она вступает в силу через 30 дней с даты обмена ратификационными грамотами, а именно 12 апреля 2008 года.

При обмене ратификационными грамотами установлено, что они оформлены в надлежащем порядке и должной форме.

В удостоверение чего составлен настоящий Протокол, подписанный представителями сторон в двух экземплярах, каждый на черногорском и русском языках, при этом оба текста имеют одинаковую силу.

Подгорица, 14 марта 2008 года

В.Радулович

Я.Ф.Герасимов